

Тази динамика показва влиянието в продължителна перспектива на режима на възпроизводство⁹, както и какво би било годишното намаление на това население, когато възрастовата структура окончателно загуби своя потенциал за демографски прираст. Когато тя изчерпи своя потенциал (при условие, че не настъпят значими промени в режима на възпроизводство), населението в европейските страни неизменно би започнало да намалява: на новите страни - членки на ЕС - по-бързо, отколкото населението на останалите изследвани страни в Европа (с изключение на посочените по-горе).

Хипотезата за поддържането на постоянен режим на възпроизводство през дълъг период от време (до изчерпване на инерцията от миналото, съдържаща се във възрастовата структура) не трябва да се приема като реалистична. "Истинските" коефициенти са само един ориентиловъчен показател за това, което би станало с дадено население, при условие, че тази хипотеза се изпълни. В действителност съществуват множество фактори, които могат да доведат до различни промени както в повъзрастовата смъртност, така и в повъзрастовата раждаемост. Сред тях можем да отбележим: прогреса в медицината и организацията на здравеопазването, положителните тенденции в начина на живот (включително подобряване на грижите за старите хора), отшумяване на "кризата" в раждаемостта и функционирането на семейството, обхванала Европа понастоящем, положителното влияние на модерните прокреационни технологии - напр., зачеване *in vitro*, и др. Съществуват и негативни фактори, които обществата (особено в новите страни - членки на ЕС) би трябвало да имат предвид и да се стремят да преодолеят: екологични проблеми и проблеми в начина на живот и т.нар. самосъхранително поведение (вкл. вредните привички като алкохол, тютюнопушене, употреба на наркотични вещества, обездвижване, нездравословно хранене, стрес), индивидуализацията на поведението, която може да доведе до социална изолация и трудности при намирането на брачен партньор, стремежът към по-високо образование и професионална реализация (кариера), който при жените може да доведе до продължително отлагане на ражданията (стигащо до т.нар. "съзнателен отказ от родителство"), бедността, неправилната социална политика и др.

В табл. 1 е представена динамиката на още два важни показателя, характеризиращи демографското възпроизводство - нето коефициент за възпроизводство и средна продължителност на женското поколение (средна възраст на майката при раждане на дъщеря). **Нето коефициентът за възпроизводство** (кол. 4 и 5) показва средния брой момичета, които би родила една жена през живота си, следвайки режима на раждаемост и смъртност през отчетния период. Когато този показател е равен на 1, населението има тенденция

⁹ Режимът на възпроизводство се определя от повъзрастовата раждаемост и повъзрастовата смъртност, като се "изолира" влиянието на възрастовата структура. Последната е резултат от развитието на населението в миналото.